

Od pana Ondreja Janíčka:

"Vidíš triesku v oku brata svojho a brvna v oku svojom nedbáš"

...tak volal Ježiš aby poukázal na základný princíp a spôsob ako sa môže človek očistiť. Je to snád' tá najdôležitejšia rada, ktorú mohol Ježiš dať na cestu životom, na živú komunikáciu so sebou samým a na sebaspytovanie, ktoré vedú k sebazpoznaniu a k sebaočiste. Moderná doba pretransformovala túto radu do moderných pojmov psychológie a hovorí o tzv. projekcii. Čo človek vidí na ostatných ľuďoch a ho to dráždi a hlasne o tom hovorí, popisuje alebo sa v myšlienkach rodí ako negatíva, to projektuje z vlastného vnútra. Keď človeka dráždi napr. že niekto kradne, znamená to, že on sám je zlodej. Presne tie zlé vlastnosti, ktoré ho dráždia má takýto človek sám v sebe. Keď si človek hľadajúci cestu k vzostupu ak Svetlu uvedomí tento postup, otvára sa mu cesta k už spomínanému sebazpoznaniu a k sebaočiste.

Sebaočista. To najdôležitejšie čo človek musí urobiť ak chce ešte ďalej zotrvať v tomto Stvorení. V Poslednom Súde bude každý nútený sa očistiť ak chce prežiť. No netreba čakať až na záver Veľkej Očisty v Poslednom Súde, kedy dopadnú posledné údery Božieho Meča. Už teraz v prítomnosti je potrebné pracovať na svojej očiste lebo potom už môže byť neskoro a bude musieť podstúpiť veľké súženie.

Keď človek živo pracuje s uvedeným princípom a uvedomí si v sebe nejakú vec, ktorá ho dráždi, ktorú projektuje, a nemusí to byť len niečo čo vidí na ostatných ale aj to o čom premýšľa, keď teda pripustí, že tá vec alebo vlastnosť je v ňom samom, že taký je, a rozhodne sa, že túto vec alebo vlastnosť už nechce mať vo svojom bytí, v sebe samom, vo vlastnom prežití môže pozorovať, že z jeho vnútra duše akoby odpadal nejaký kameň. Spoznaním, uvedomením si tejto skutočnosti a pripustením, že ja sám mám túto negatívnu vec čo ma dráždi, privádza človek lúč Svetla na to miesto v duši, kde bola zhmotnená tá negatívna vec alebo vlastnosť v podobe negatívnej temnej energie a ktorú sme si nevedomovali ale pôsobila ako kameň a závažie na našej duši a bola vlastne tou povestnou nečistotou duše. Tento lúč Svetla a uvedomenie spôsobí, že negatívna energia sa rozpadne a my sme sa očistili.

Týmto spôsobom v prežívaní padajú kamene za kameňom z našej duši, až raz človek pocíti nádhernú čistotu a oslobodenie sa od všetkých žiadostí a iných negatívnych slabostí a vlastností. Touto očistou sa človek vraduje do Božej Vôle a jasne tuto Božiu Vôľu pocíti ako skutočnosť, pretože dokáže čisto rozlišovať a vycitovať a do jeho očistenej duše vnikajú samovoľne myšlienky a nápady Svetlom chcené, ktoré slúžia pre konanie dobra. Očistený človek sa začína zachvievat' čisto v Božej Vôli.

Jedným z posledných takýchto kameňov na duši človeka, ktorý poctivo študuje a prijíma Božie Slovo a prijal myšlienku od dobre a pomáhaní, môže byť kameň "chorobného chcenia pomáhať". Abdrushin k tomuto kameňu napísal, že takéto chorobné chcenie pomáhať nie je žiadnou láskou ani slúžením, ale vnútorným povyšovaním sa, pýchou a sebauspokojovaním. Častokrát je tento kameň spojený s iným kameňom - "vedieť lepšie chcením", ktoré sa na vonkajšok prejavuje tým, že povýšene a s pýchou, poučujeme svojich blížnych z toho, čo sme načerpali z duchovného poznania prineseného napríklad Ježišom alebo Abdrushinom alebo

niekým iným, a chceme druhému dokázať, že rozumieme duchovným otázkam lepšie ako druhý.

To sú všetko kamene, ktoré ťažia našu dušu, spôsobujú novú karmu, a bránia sa čisto zachvievať v Božej Vôli. Kto očisťuje svoju dušu a prežíva Božie Slovo ako skutočnosť, u toho sa vytvára spojenie na Svetlé Výšiny. Toto spojenie môže ale nemusí byť pociťované ako práca Korunnej čakry alebo inak povedané 7 čakry. No nie je nutné prácu tejto čakry pociťovať, keďže kto pracuje s princípom ukázaným Ježišom, ten sa očisťuje celý a tak pracujú vlastne všetky čakry na procese očisťovania a spojenia. Od určitého stupňa čistoty môže človek pociťovať ako skutočnosť prúdy živej vody z hora.

Dostatočne očistený ľudský duch pociťuje pokoru a uvedomuje si vlastnú malosť, že je len nepatrným článkom stvorenia, uvedomuje si, že vlastne nič nevie, len živo a vedome prežíva skutočnosť popísanú v Božom Slove. Stáva sa prostým a jednoduchým a velice skromným, s vedomím, že bez Boha nemôže v skutočnosti nič vykonať. Všetko čo má je darom Božím. Očistou odpadá akékoľvek konanie z vlastnej vôle, z vlastného priania, hoci by to prinášalo človeku potešenie alebo sebauspokojenie. Očistený človek sa už len čisto zachvieva v Božej Vôli a ju vykonáva a sprostredkúva. Je neegoistický a nesebecký a rozvíja svoje "ja" a sebauvedomenie, ale očistou sa tieto pojmy dostávajú do správnych rozmerov.

Úplná očista je predpoklad pre prijatie Božej Lásky v plnej sile, preto usilovne pracujeme na svojej očiste.